

Duchowny:

1. To ſłowo jo wérne a ſchyknogo górejwescha dostoje, až Kristus Jeſus do togo ſweta jo pſchifchel tych gréchnikow ſbóžnych huzynit. Zefcz buži Bogu we tej huſchyńe.

2. Ten ſchogomózny Bog jo ſe nadnami ſmilil, a ſwójego jadnopórozonego Sſyna do ſmierschi dat, kótaregož dla wón nam ſawěſce ſchykne naſche gréchy wódajo, a jo ſchyknym tym, kótarež do jago měna wére, móz dat, Bóże ſiſchi hordowaſch a jim ſwójego ſwětego Ducha ſlubil. Spiwajſcho jomu chwalbu, ſpiwajſcho chwalbu jago měnu. Zefcz a t. d.

3. Wóno ſe deře deje góry gnuſch a ſupy padnuſch, ale mója gnada ſe ūdej wót tebe gnuſch, a ten ſwěſt togo měra ūdej padnuſch, žejo ten Kněſ, fenž ſe nad tebu ſmilijo. Zefcz a t. d.

Wóſada: A mér a t. d.

Duchowny: Ten Kněſ buži ſ'wami.

Wóſada: A tež ſtwójim duchom.

[Duchowny: Pſchigótujſho tu drogu togo Kněſa. Haleluja.

Wóſada: A huzynſho rowne jago ſeſaſchki. Haleluja.]

Duchowny: Daſſho nam pſchoſvých:

1. Kněſ Bog luby Wóſchz, ſbuž nas góřej, aby gótove byli, gaž Twój luby Sſyn pſchifch bužo, aby jago ſ'wjaſzelim górejweseli a huwitali, a Tebe ſ'zvystymi hutſchobami ſlužyli, a ras tu nimernu ſbóžnoſcz hobderbnuli, pſches Jeſom Kristuſa, Twójego lubego Sſyna, naſchogo Kněſa. Amen.

2. Schogomózny Kněſ Bog, fenž ſy nam pſches Twójgu gnadu to nowe zerkwine lěto dat dolabowaſch, my Schi pſchoſvym, daj Twójzej gmejnie Twójego Ducha a Bóžu mudroſcz, aby teke we tom leſche Twójego ſłowo mjasy nami běžalo a rožlo, ſe wýchyfneju ſkobódnoscžu ſe přatkovalo a my naſcho žyweńe pſches toſame pôlepſchowali, aby ſ'hoſtawneju wérnu Tebe ſlužyli a we poſnaschu Twójego měna až do kónza huzar-